

عنوان مقاله:

معماری بومی راهی به سوی توسعه ساخت و ساز پایدار

محل انتشار:

همایش ملی مهندسی عمران و توسعه پایدار (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

حسین چینی ساز - دانشجوی کاردانی معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز

ارمان محمدی سرافراز - کارشناس ارشد عمران مدرس گروه همعمران دانشگاههای آزاد اسلامی واحد اهواز و شوش

خلاصه مقاله:

سالهاست که سخن از حفظ احیا و باز زنده سازی ارزشهای گذشته است و همه صاحب نظران متفق القولند که حفظ ارزشهای اجتماعی و فرهنگی موجب هویت ملی است اما از طرفی شناخت و پلایش ارزشهای گذشته و برگزیدن بهترین آنان و تطبیق آنها با شرایط زمانی و مکانی بطوریکه منطبق با نیازهای جامعه امروز باشد نیز مسئله ای است که باید مدنظر قرار گیرد از این گستره معماری که از پراهمیت ترین عناصر ارزشی هر ملت است سهم بسزایی دارد و غور در این معنا در حیطه معماری بعهدہ معماران این عصر گذاشته می شود. معماری سنتی سرشار از نکاتی است که ممکن است گاهی گوشه ای از آن کشف و مورد استفاده قرار گیرد معماری پیرمرز و رازی که اساس و سنت آن پویایی و روزآمدی است معماری ارزشمندی که حاصل آن ساختمان هایی است که برای ابد بنا می شوند نگاهی گذار به معماری بومی مناطق مختلف ایران حکایت از شناخت خصوصیات محیطی به خصوص اقلیمی پهنه های مختلف ایران چاره اندیشی هوشمندانه نیاکان ما برای استفاده هرچه بیشتر از مواهب طبیعی و مقابله با مشکلات و ناهنجاری های اقلیمی - محیط آن دارد در این مقاله سعی شده است ضمن نگاهی کلی بر معماری و معماری بومی به شناسایی نقش آن در دستیابی به توسعه پایدار و اهداف آن نیز اشاره مختصری شود.

کلمات کلیدی:

معماری بومی، معماری پایدار، ساخت و ساز پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/113335>

